

וולטר צדק – תיק עבודות

וולטר צדק מצלם מלמعلاה ליד אגם החולה

ברלין – כיכר מגן דוד: וולטר צדק והGBT מלמعلاה

מאיר ויגודד

הולך רgel שיעזרו בצומת העמוס של הרחובות המלך ג'ורג', אלנבי ושינקין לא יתקשה להבחין בבניין המשופץ שבכניות לשוק הכרמל; שם, בקומה השנייה, נמצא המשרד ומעבדת הצללים של וולטר צדק. מכאן מלמعلاה צילום צדק מראות רבים ברוחבות שליטה, ואפשר לנו להציג אל כיכר מגן דוד הסואנת בשנות השלושים. צדק נקראה לא ידע שהחצלים הראשון שצולם אי פעם, בידי ז'וסף ניספור נייפס (Joseph Nicephore Nièpce), היה מראה הנשקף מחלון, וכי צילום החוץ הראשון ברחוב, שצילם לואי ז'ק דג'ר (Louis Jacques Daguerre) ב-1839, נעשה באמצעות הנחת המצלמה במרפסת גבואה כשהיא צופה

מטה אל עבר Boulevard Du Temple בפריס. באחת התמונות, שבה נראה קחל מפיגים הצועדים במורד רחוב שינקין בשנת 1939, צדק כולל בצילום את תריסי החלון ויוצר מעין מסגרת. מסגרת שהיא סף ומחסום באמצעותו שומר המהגר על מרוחק-מה מן המקומ החדש שאימץ לו בעורו מבקש להישאר בקשר קרוב עם התרבות שעוזב.

זולטר צדק נולד בברלין, למשפחה יהודית סוציאליסטית, ב-26 במרץ 1900. הוא עבד כעורך כתבות ב-*Berliner Tageblatt*, אחד העיתונים הפראגטיים רבים רבי ההשפעה ביותר בברלין. לאחר עליית היטלר נאסר ונכלא למשך חודש בכלא שפנדאו. במרץ 1933, בשוחרר, נמלט דרך הגבול עם הולנד, ולבסוף הגיע לפולטינה. מעולם לא למד צילום, אך כמו מהגרים רבים שנאלצו לייצר קריירה חדשה, הפרק לצלם עיתונות עצמאי ועסק בכך בשנים 1934–1948. את מקור הכנסתו העיקרי מצא תחילה ביבוא ספרים זרים ופתח חנות לספרים ישנים בשם "ביבליון", שבה החזיק עד 1973 בכיכר מגן דוד, שהיתה ידועה בפי ה"ייקים" בשם "פוטסدام", כשהייתה של כיכר בברלין.

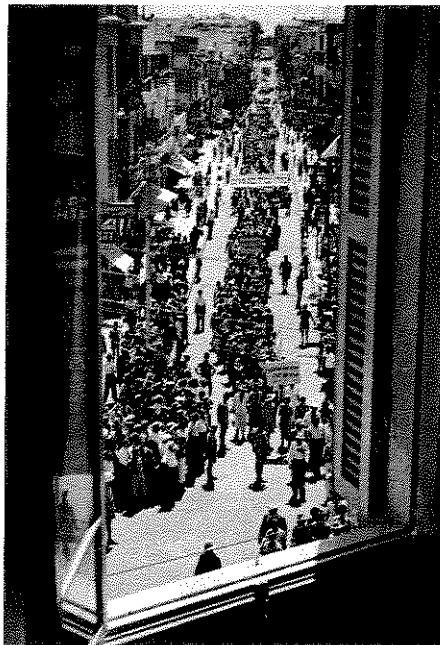
צדק נסע ברוחבי פולטינה כדי לחתעד. הוא תיעד את המרד העברי ואת יד הברזל שהפעילו הבריטים כדי לדכאו. הוא תיעד את ההפגנות והעצרות של ארגון ההגנה היהודי בתגובה לפרסום הספר הלבן (1939). הוא ה策רף לצלמי עיתונות אחרים בתיעוד הקמת חניתה והנציח את הגעת הספרינה "פאריטה", שהביאה מהגרים לחופי תל-אביב ונולדת בידי הבריטים. הוא תיעד גם את תוצאות היישוב היהודי לחוק הקרכעות משנת 1940, שאSTER על יהודים לקנות עוד קרקע. ובבות מתמונתו

התפרסמו בעיתונים זרים, ביניהם *The London Illustrated*.

צדק צילם בשתי דרכים עיקריות: הוא היה מקיש על דלקותיהם של אנשים וועללה לרופאותיהם ולחלוניותם כדי לצלם הפגנות וסצינות המוניות ממעל, או מרכיב את המצלמה על כידון אופניו כדי לצלם ברחוב לשיזידמן לו. תמנונו של הצדקה, העומד על קצה גג נמוך כדי להציג קומפוזיציה של מראה ממעל, דומה לאמונה שצלם של שוטר המביט מטה על רחוב בשוק הכרמל, אף הוא מגג. מה משמעות הצללים מלמעלה ומה מקורו? הצדקה הגיע לפולטינה בזמן שבו עולים אינטלקטואלים אחרים מגרנינה הביאו עם את היכרותם עם המגמות המודרניסטיות האחרוניות וה-*"Foto Culture"*, שהפתחו בגרמניה במהירות מאז שנות העשרים. הצדקה היה מודע לחשיבותו הגוברת של הצלום העיתוני — וזה הדבר שהביא את זולטר בנימין להעיר כי השינוי המשמעותי ביותר בעבר הצלום היה כאשר הוסט ממרכזו כ מוצר עצמאי והפרק למדיום המסתמן

על כתוביות. צילומיו מגבהה של דרך ניוונים מעליית חנוונות "הצילום החדש" (new vision) ו"האובייקטיביות החדשה" (new objectivity) (new vision) (new vision) (new vision) בגרמנית. זוויות הצילום המיחזקות שלו — מאלכסון ומגבהה ביןוני — דומות במיוחד למשחקים-הניטויים שערכו צלמי הבאות בתצלומי האוונגרד שלהם. הברית בין החידושים התעשייתיים, פרסום מושרי הזריכה והמבנים הארכיטקטוניים החדשניים הביאו צלמים לעורך ניסויים בעדרת המצלמה, המשוחזרת מכוח הביבה ומנקודת המבט האופקית. אולם אין ספק שהמבט מלמעלה, מההואה עמדת יתרון ברורה קשורה לעוצמה, שליטה והיררכיה, מזמן פרשניות תרבותיות רלוונטיות יותר למקום, למשל זו של המהגרים ה"ייקים" שהגיעו עם תרבותם ה"גבואה" לפולטינה וחשו עקרונות מן המקום, אלא, שסביר להניח שלא היו מגיעים לעולם אלמלא עלה היטלר לשטן. האם אפשר לקרוא למשל את המיקום/מצוב של הצלם האירופי בארץ גם במונחים פוסט-קולוניאליים? האם ניתן לקרוא את המבט מעלה מבטו של איש המערב הנאור המתבונן בילדים שעמלייהם הוא מתנסה או שמהם הוא מתפעל מרחוק אקווטי? הקربה במרחב והמרחב בקרבה אפיינו לא רק את יכולת הצלם לצלם תקריבים של פרצופים בשוקים וברחובות, ומאירועים פוליטיים בוטים להראות מלמעלה, אלא אפיינו את דמותו המהגר אשר יצר סביבה תרבותית ששכפלה את גרמניה בזירת התקין, או במקרה של צדק — את ברלין בכיכר מגן דוד.

תצלומיו של צדק הוצעו ב-1992 בගליה שטיינין בונה צדק וגם בתערוכה בפרנקפורט. לאחרונה הופיעו תצלומים גם בשתי תערוכות רטושפקטיביות על צילום; האחת — מסגרת זמן — 100 שנים צילום בא"י במוניון ישראל, והאחרת — צילום בפלטינ/א"י בשנות ה-30 וה-40, במוזיאון הרצליה. יותר מ-8,000 תמונות של ולטר צדק מצויות באוסף הפרט של ארכין רוט בהרצליה, שקיים זה 32 שנה. הארכין מכיל אוסף של כרזות, גלויות ותצלומים בנושאים יהודים ויהודים ואלבומים משפחתיים. ברצוני להודות לאילן רוט על רשותו לפרסם את התמונה, ולהילה זהבי על עזרתו באיתור התמונות.

הפגנה ברחוב שיקון 1939. צילום מחלון משרדו של וולטר צדק

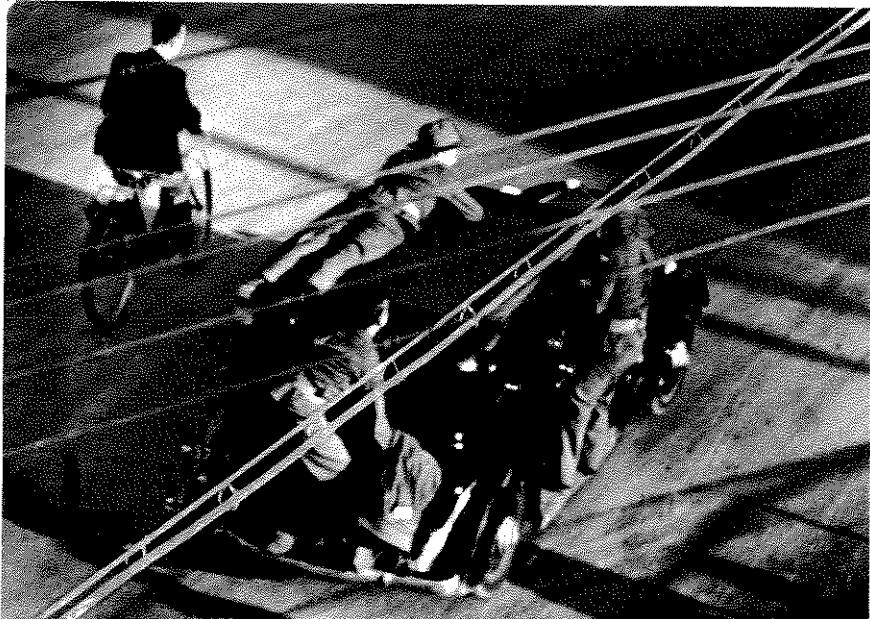
ממרפסת משרדו של וולטר צדק. אין תאריך

צעוד מחאה נגד הספר הלבן, 18 במאי 1939

כיכר דיזנגוף. אין תאריך

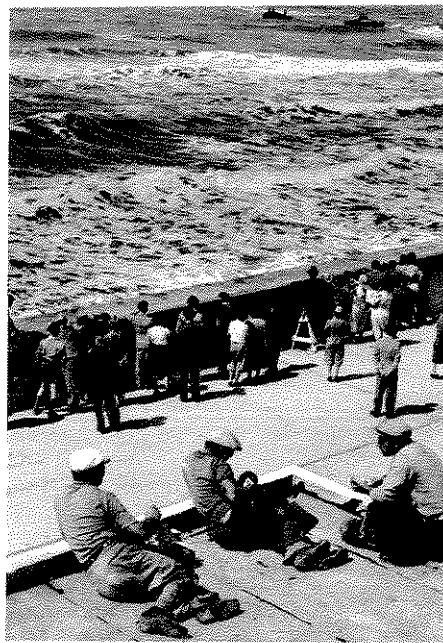
מחאות נגד חוקי הקרים, מרץ 1940

מחאות נגד חוקי הקרים, מרץ 1940

שוטר יהודי מפקח על רחוב הכרמל.
תל-אביב, אפריל 1936

חוף תל-אביב. אין תאריך

